

УДК 371 (36)

К. Ю. Савченко,
*Криворізький педагогічний інститут
ДВНЗ «Криворізький національний університет»*

СТАНОВЛЕННЯ КОМПЕТЕНТІСНОГО ВИХОВАТЕЛЯ ЗАСОБОМ НОВІТНІХ ПЕДАГОГІЧНИХ ТЕХНОЛОГІЙ

Сучасна система професійної підготовки загалом і робота з формування професійної компетентності в майбутніх вихователів дошкільних навчальних закладів зокрема, потребують упровадження в навчальний процес вищої педагогічної школи нових, спеціально розроблених педагогічних ситуацій, які

моделюють професійну діяльність вихователя та сприяють формуванню компонентів його професійної компетентності.

Серед найдоцільніших засобів становлення компетентного вихователя, студентами було названо: робота над проектами, моделювання педагогічних ситуацій, тренінг, інформаційно-комунікативні технології. На думку 34 % студентів, навчально-виховний процес педагогічного ВНЗ спрямований на становлення професійної культури вчителя; 56 % респондентів вважає, що на формування професійної компетентності вихователя; 10 % убачає можливість становлення фахівця в галузі виховання дітей дошкільного віку. Високий потенціал для формування професійної компетентності майбутніх вихователів мають: педагогічні дисципліни й фахові методики викладання (у 62 % відповідей); фахові дисципліни (38 %). Отже, майбутні вихователі не мають чіткого уявлення щодо змісту професійно компетентності та її важливих складових. Відтак і перевірку сформованості рівня професійної компетентності переважна більшість вбачає у вирішенні тестових завдань (40 %) і контрольних робіт (27 %). Лише 17 % вважає доцільним виявлення реального досвіду майбутнього вихователя шляхом розв'язання педагогічних ситуацій і завдань, проте тільки 11 % вважають всі форми контролю доцільними і такими, що повинні застосовуватися в комплексі.

Цінною у відповідях є вказівка на необхідність розроблення різноманітних моніторингових процедур для відстеження результатів навчання та вимірювання набутих молоддю компетентностей за різними освітніми галузями. Саме ці процедури надають змогу оцінити результативність освіти, її відповідність сучасним потребам ринку праці та суспільства, але, на жаль, таку відповідь дали тільки 5 % респондентів. Серед рис характеру, які є професійно важливими для майбутнього вихователя, студенти назвали: комунікабельність – 8 %; тактовність – 4 %; толерантність – 9 %; доброта – 11 %; любов до мови та прагнення до вдосконалення власної мовної особистості – 14 %; відповідальність – 7 %; справедливість – 14 %; самокритичність – 13 %; емпатія – 6 %; принциповість – 6 %; цілеспрямованість – 8 %.

Нині проектування розглядається як особливий вид пізнавальної діяльності та застосовується в системі освіти. Як зазначив О. Коберник, «проект є складовою проектування, що розглядається як створення проекту (прототипу, прообразу) передбачуваного або можливого об'єкту стану. Проектування – це вид діяльності, що синтезує в собі елементи ігрової, пізнавальної, ціннісно-орієнтаційної, перетворюючої, професійно-трудової, комунікативної, навчальної, теоретичної практичної діяльності» [1, с. 13].

Отже, володіння проектною методикою створювання педагогічних ситуацій сприяє професійному становленню майбутніх учителів. Педагогічна ситуація може бути предметом проектування. У роботі зі студентами під час проектування того чи того типу ситуації вона спочатку моделюється викладачем, а потім переноситься в реальну практику. Групова робота припускає також використання різноманітних ігрових методів (ігровий метод – спосіб взаємодії викладача й студентів/студента, зумовлений грою, що

зумовлює реалізацію дидактичних задач і цілей навчання).

Література

1. Коберник О. Прогнозування виховної ситуації / О. Коберник // Педагогіка і психологія. – К., 1998. – № 2. – С. 12-13.